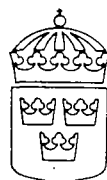

Kulturutskottets betänkande

1988/89:KrU13

Anslag till idrott

1988/89
KrU13

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet förslag som regeringen förelagt riksdagen i proposition 1988/89:100 bil. 13 (bostadsdepartementet) under avsnitt E. Stöd till idrotten samt motioner som väckts i anslutning härtill.

De motioner om idrotten som utskottet behandlar i detta sammanhang rör höjning av anslaget, åtgärder mot dopingbruket, idrottsrörelsens insatser för olika grupper, ridsporten, kommersialismen inom idrotten, statliga representanter inom Riksidrottsförbundets styrelse samt de s.k. främjandeargamenternas anknäpning till Riksidrottsförbundet.

Utskottet tillstyrker förslagen i propositionen och avstyrker de med anledning av denna väckta motionerna. Tretton reservationer och ett särskilt yttrande har avlämnats.

ELFTE HUVUDTITELN

Propositionen

Regeringen har under punkt E 1 (s. 92–96) föreslagit riksdagen att till Stöd till idrotten för budgetåret 1989/90 anvisa ett reservationsanslag på 259 344 000 kr.

Motioner

1988/89:Kr407 av Ylva Johansson och Elisabeth Persson (båda vpk) vari yrkas

2. att riksdagen beslutar att för budgetåret 1989/90 anslå 25 milj. kr. till ett stimulansbidrag för att uppmuntra kommunerna att stödja ridverksamheten för barn och ungdomar,

3. att riksdagen hos regeringen begär att statens ungdomsråd får i uppdrag att utforma regler för detta stimulansbidrag i enlighet med vad som i motionen anförts.

1988/89:Kr413 av Marianne Andersson och Stina Eliasson (båda c) vari yrkas

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av utökade resurser för utbildning av instruktörer och ledare inom ridsporten.

1988/89:Kr501 av Bengt Westerberg m.fl. (fp) vari yrkas

4. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ett långsiktigt program för en ökning av det statliga stödet till idrotten,

6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om intensifierad kamp mot dopingen.

1988/89:Kr502 av Bo Lundgren m.fl. (m) vari yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om statens utseende av representanter i Riksidrottsstyrelsen,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om främjandeorganisationerna,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om handikappidrott.

1988/89:Kr504 av Gustav Persson m.fl. (s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att vid fördelningen av medel ur anslaget För idrottens riksanläggningar skall beaktas de synpunkter som i motionen anförts om Rikskorpens anläggning Fagerudd.

1988/89:Kr505 av Erik Holmkvist (m) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om nödvändigheten av att idrottsutövande av nationell karaktär skall göras möjligt oavsett avstånd.

1988/89:Kr506 av Lars Werner m.fl. (vpk) vari yrkas

1. att riksdagen i anledning av proposition 1988/89:100, bil. 13, anslag E 1, beslutar att anslå 311 300 000 kr. som stöd till idrotten,

5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att bekämpa idrottens kommersialisering och åtgärder för att föra elitidrotten på rätt väg enligt vad som anförs i motionen.

1988/89:Kr507 av Ulla Orring m.fl. (fp) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om hur bidragsgivningen till vissa organisationer av folkrörelsekaraktär bör organiseras.

1988/89:Kr513 av Jan Hyttring m.fl. (c) vari yrkas

1. att riksdagen beslutar anslå 266 544 000 kr. till Sveriges riksidrottsförbund,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen mot prioriterade områden inom idrotten som den i yrkande 1 föreslagna anslagsökningen ger möjlighet till,

6. att riksdagen begär att regeringen tillsammans med Riksidrottsförbundet utreder förutsättningarna för ett särskilt stöd för resekostnader i samband med idrottstävlingar.

1988/89:Kr515 av Elisabeth Persson m.fl. (vpk) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Riksidrottsförbundet bör fullfölja satsningen på jämställd idrott.

1988/89:Kr517 av Stig Bertilsson (m) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ett ökat stöd till svensk ungdomsidrott.

Den viktiga roll som idrottsrörelsen spelar i vårt land framhålls i propositionen. Idrottsrörelsen med över två miljoner medlemmar och 450 000 ideellt arbetande ledare är en av landets största folkrörelser.

Idrottens ledare lägger enligt Sveriges riksidsrottsförbund (RF) ned 135 miljoner timmar per år på att leda ungdomar i ca 45 000 idrottsorganisationer runt om i landet. För många människor är idrott i olika former den främsta fritidssysselsättningen. Idrotten bidrar också i hög grad till friskvårdsarbetet i samhället genom ett brett utbud av motionsaktiviteter.

Föredragande statsrådet anser att det är angeläget att samhället på olika sätt stödjer idrottsrörelsens strävan att bredda sin verksamhet, bl.a. förordas ytterligare insatser för kvinnor, handikappade och invandrare.

I propositionen redovisas att av innevarande års anslag på drygt 256 milj. kr. är nära 14 milj. kr. ett engångsanslag avsett för deltagande i de olympiska sommarspelen och handikapp-OS i Seoul samt för ut- och ombyggnad vid riksidsrottsanläggningarna Lillsved och Vålådalen. Det återstående anslaget på ca 242 milj. kr. föreslås höjt med 17,3 milj. kr. till 259 344 000 kr. Av denna anslagshöjning är medel beräknade för bl.a. den fortsatta upprustningen av Lillsveds folkhögskola samt medel för vissa kostnader som tillkommit för Sveriges deltagande i sommar-OS i Seoul.

Förslag om inriktningen av det statliga stödet till idrottsrörelsen förs fram i motion Kr513 (c). Motionärerna som anknyter till RF:s anslagsframställning för budgetåret 1989/90 anser att specialförbundens regionala verksamhet bör förstärkas för att dessa skall kunna ge stöd och service till idrottsföreningarna på lokal nivå. Viktiga uppgifter för de 22 distriktsförbunden är att främja ledarutbildning och ledarutveckling samt att marknadsföra idrottens roll i samhället. Dessa senare uppgifter fullföljs inom dels ungdomsidrotten, dels friskvårdsområdet. Motionärerna förordar en förstärkning med 2,5 milj. kr. av medlen för distriktsförbundens verksamhet.

I motionen framhålls också att idrottens utvecklingsarbete bör stödjas enligt det förslag som RF lagt fram. I samarbete med specialförbunden och distriktsförbunden arbetar en särskild avdelning inom RF med bl.a. idé- och metodutveckling inom idrottens huvudprogram. RF har i sin anslagsframställning äskat 10 milj. kr. för utvecklingsarbetet, vilket är en ökning med 3,7 milj. kr. i förhållande till innevarande år. För att finansiera de nämnda satsningarna och åtgärder mot doping föreslår motionärerna en höjning av det statliga anslaget med 7,2 milj. kr. Detta förslag behandlar utskottet i ett senare avsnitt.

I de program som omfattas av motionärernas förslag bedrivs verksamhet med den inriktning av idrottsrörelsen som förordas i propositionen. Det betonas där att särskilda insatser bör göras för att aktivera fler handikappade och invandrare. I propositionen redovisas att RF avser att fortsätta sina ansträngningar att ge fler kvinnor bättre förutsättningar att delta i idrotts- och ledaruppdrag. Föredragande statsrådet uttalar att det är väsentligt att fler kvinnor kan bli aktiva inom idrottsrörelsen. Vidare understryker han motionsidrottens betydelse. Det är viktigt inte minst från folkhälsosynpunkt,

sågs det, att olika insatser görs för att ge allt fler möjlighet till rekreation och motion.

När det gäller elitidrotten påpekar statsrådet att RF har utarbetat ett särskilt program med förslag till åtgärder för att förbättra elitidrottens villkor. I propositionen uttalas att det är viktigt att de som ägnar sig åt elitidrott ges goda förutsättningar för detta. Det är dock en fråga för RF och dess specialförbund att inom ramen för anslagen sörja för att så sker.

Insatser för barn och ungdomar är en annan viktig del av idrottsrörelsens verksamhet. Idrottsrörelsen har enligt propositionen ett särskilt ansvar med hänsyn till det stora antal barn och ungdomar som är verksamma inom idrotten.

Med hänvisning till vad som anförts anser utskottet att någon särskild framställning till regeringen med anledning av motion Kr513 i här aktuell del inte är påkallad (yrkande 2 delvis).

Förslag om åtgärder mot *dopingbruket* läggs fram i motionerna Kr501 (fp), Kr506 (vpk) och Kr513 (c). Folkpartiet anför i den förstnämnda motionen att kampen mot dopingen måste intensifieras. Internationellt bör Sverige gå i spetsen för att få bort dopingen i alla dess former. Reglerna måste bli mer entydiga, informationen förbättras och kontrollmöjligheterna utökas. I motion Kr513 ställer motionärerna sig bakom ett av RF framlagt förslag till program mot doping. RF bör enligt motion Kr506 öka insatserna mot doping samt på allvar penetrera frågan om ett eventuellt samband mellan ekonomiska intressen och doping. Även i motion Kr502 (m) önskas åtgärder mot doping. Motionärerna tar dock i första hand upp frågan om avgränsningen mellan olika läkemedelspreparat och vilka som bör hänföras till narkotiska preparat om de används för doping. De föreslår att denna fråga skall bli föremål för utredning. Detta yrkande jämte andra motionsförslag rörande doping och andra läkemedelsfrågor kommer senare i år att behandlas av socialutskottet.

Det är ett stort och för idrotten mycket allvarligt problem som motionärerna har tagit upp. RF driver också sedan länge ett antidopingprogram som för innevarande budgetår disponerar 3,3 milj. kr.

I RF:s anslagsframställning redovisas följande.

Kontrollverksamheten har inriktats mot vissa idrotter. Resurserna har dock varit otillräckliga för att på ett tillfredsställande sätt täcka de olika idrotter som ursprungligen avsågs. Behovet av en förstärkning av kontrollorganisationen både i Sverige och utomlands kvarstår. Det är väsentligt att antalet oanmälda stickprovskontroller under träningsperioderna kan utökas och komma att omfatta fler idrotter.

Antidopingarbetet präglas av en ständig utveckling och det är mycket angeläget att svenskt antidopingarbete aktivt deltar internationellt och i vissa frågor även tar ledningen i detta arbete. Ett viktigt led i arbetet är att påverka de internationella idrottsförbunden så att s.k. stickprovskontroller kan genomföras vid träningar. RF anser det viktigt att genom särskilda projekt stimulera svenska förbund att inom sina organ verka i den riktningen.

I propositionen framhålls att åtgärder mot dopingbruket är viktiga för den svenska idrottsrörelsen. Föredragande statsrådet uttalar att det krävs intensifierade insatser, bl.a. behöver dopinglaboratoriet vid Huddinge

sjukhus byggas ut. Han anser också att informationsverksamheten om doping bör intensifieras. Enligt propositionen har i beräkningen av anslaget till idrotten beaktats de förslag om särskilda medel för kampen mot dopingbruket som RF fört fram i sin petita.

Även om långtidseffekterna av doping inte är fullt klarlagda är det uppenbart att bruk av doping är förenat med stora hälsorisker. Förutom dessa risker innebär doping ett avsteg från idrottens krav på fair play.

För att komma till rätta med dopingbruket krävs intensifierade och samordnade insatser från både idrottsrörelsens och samhällets sida. Utskottet konstaterar att en rad åtgärder planeras eller har vidtagits. Dessa åtgärder ligger väl i linje med vad motionärerna förordar. Utskottet anser därför att det inte finns anledning att föreslå någon riksdagens åtgärd med anledning av de här aktuella förslagen i motionerna Kr501 (yrkande 6), Kr513 (yrkande 2 delvis) och Kr506 (yrkande 5 delvis).

I motion Kr502 (m) framhålls att *handikappidrotten* är synnerligen värdefull och har sin givna plats inom den samlade idrottsrörelsen. Motionärerna anför att stat och kommun har ett särskilt ansvar att tillse att än fler människor med handikapp bereds möjlighet till fysisk rekreation genom idrott.

Även i motion Kr501 (fp) berörs handikappidrotten. Motionärerna anför att handikappidrotten bör ges samma förutsättningar som idrotten i övrigt. De framhåller att för de aktiva inom handikappidrotten är de psykiska effekterna av idrotten ofta lika viktiga som de fysiska. Motionärerna pekar också på vissa åtgärder som bör vidtas för att underlätta för handikappade att idrotta. Något yrkande framställs dock inte i motionen.

Enligt utskottets mening är det en angelägen fråga som motionärerna har tagit upp. Det är viktigt att handikappidrotten får möjlighet att utvecklas. Det är uppenbart att idrott kan effektivt bidra till fysisk och psykisk rehabilitering. I det idrottspolitiska programarbete som nu pågår inom RF inför riksidrottsmötet 1989 deltar även Handikappidrottsförbundet. Som utskottet redovisat i det föregående anser föredragande statsrådet att det finns skäl att göra särskilda insatser för att aktivera fler handikappade. I den anslagshöjning som föreslås i propositionen har beräknats medel härför.

Med hänvisning till det anförda anser utskottet att någon riksdagens åtgärd med anledning av motion Kr502 i här aktuell del (yrkande 3) inte är erforderlig.

I motion Kr515 (vpk) föreslås att riksdagen skall uttala sig för att RF bör fullfölja satsningen på *jämställd idrott*. Motionärerna anser att det är viktigt att fler kvinnliga idrottsledare kan engageras. RF och dess förbund på olika nivåer bör söka förbättra förutsättningarna för kvinnor och flickor såväl att idrotta som att åta sig ledaruppdrag inom idrottsrörelsen.

I RF:s anslagsframställning presenteras en rad åtgärder som avses vidtas i idrottens jämställdhetsplan inför 90-talet. Dessa är bl.a. följande.

- Fördelningen av idrottens ekonomiska resurser mellan könen bör årligen redovisas i budgetäskandet och specialförbunden och distriktsförbunden bör ägna jämställdhetsarbetet ökad uppmärksamhet och årligen redovisa sina insatser

- Frågan om kvotering prövas om inte kvinnorepresentationen i idrottens beslutande organ ökat till 30 % till år 1993
- Platser i styrelser som skall återbesättas skall i första hand erbjudas det underrepresenterade könet
- Medel avsätts för projektverksamhet för budgetåret 1989/90 för att pröva nya vägar att öka kvinnorepresentationen inom idrotten. Försöksverksamhet bör sträckas över en treårsperiod
- Utöver arbetet med idrottens jämställdhetsplan inför 90-talet behövs medel till positiv särbehandling inom områdena massmedier, forskning, utbildning och nätverk.

I propositionen uttalas att det är väsentligt att rekrytera flera kvinnor både som aktiva och som ledare. Utskottet finner att inriktningen av idrottsrörelsens jämställdhetsprogram samt vad som anförs i propositionen väl tillgodoser motionärernas synpunkter och önskemål. Utskottet avstyrker därför motion Kr515.

I motion Kr506 (vpk) föreslås att riksdagen i ett uttalande till regeringen skall ställa sig bakom motionärernas synpunkter på *idrottens kommersialisering*. Motionärerna anför att kommersialiseringen medför att de idrottsverksamheter som aktiverar flest människor, som betyder mest för folkhälsan och har den största sociala funktionen får minst stöd. Exempel på sådana verksamheter är idrottsutövande i mindre föreningar och klubbar, motionsidrott, ungdomsverksamhet och kvinnoidrott. Motionärerna hävdar att kommersialiseringen av idrotten är en följd av dels kapitalägarnas försök att slå mynt av idrottsintresset, dels bristande samhälleliga ekonomiska insatser.

Frågan om kommersialiseringen inom idrotten har utskottet behandlat vid flera tillfällen tidigare (senast KrU 1986/87:20 s. 4). Utskottet har därvid redovisat dels olika insatser som gjorts för att stödja barn- och ungdomsidrott samt handikapp- och kvinnoidrott, dels de åtgärder som RF vidtagit när det gäller sponsorfrågan. Även vid behandlingen våren 1988 av idrottsfrågor redovisade utskottet (KrU 1987/88:20) de olika insatser som gjorts på olika idrottsområden. Utskottet hänvisar till dessa redovisningar samt till vad utskottet anfört i det föregående med anledning av önskemål om satsningar på de nämnda verksamhetsområdena.

Med anledning av motionärernas synpunkter vill utskottet peka på att RF i årets anslagsframställning framhåller att det är svensk idrotts styrka att hittills ha lyckats hålla samman idrottsrörelsen i en gemensam organisation. Men, säger RF, det leder också till att vi tvingas leva med och bemästra den motsättning som uppstår mellan en elitidrott, med alltmer pengar i några få idrotter, och övrig idrott som till den helt övervägande delen bygger på folkrörelsetradition och ideellt arbete.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motion Kr506 i här aktuell del (yrkande 5 delvis).

Förslag som syftar till ett särskilt stöd för *resekostnader i samband med idrottstävlingar* förs fram i två motioner.

I motion Kr513 (c) föreslås att regeringen tillsammans med RF skall utreda förutsättningarna för att inrätta ett sådant stöd. I motion Kr505 (m) yrkas att

riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförs i motionen om nödvändigheten av att idrottsutövande av nationell karaktär skall göras möjligt oavsett avstånd.

RF har fattat beslut om att specialidrottsförbunden genom olika åtgärder skall skapa förutsättningar för idrott på lika villkor över hela landet. I propositionen uttalas att det är nödvändigt att förutsättningar för idrott kan åstadkommas över hela landet. Genom de långa avstånden försvåras möjligheten för idrottsutövande i främst norra Sverige. Föredragande statsrådet understryker att det är viktigt att specialförbunden genom konkreta åtgärder medverkar till att frågorna kan lösas. Han anser att det ankommer på riksidrottsstyrelsen att se till att denna viktiga fråga får en acceptabel lösning.

Mot den redovisade bakgrunden konstaterar utskottet att frågan om möjligheterna att åstadkomma en resekostnadsutjämning inom idrotten uppmärksammas inom såväl idrottsrörelsen som regeringskansliet. Med hänsyn till bl.a. det ansvar för att lösa frågan som enligt propositionen åvilar riksidrottsstyrelsen anser utskottet att någon särskild åtgärd från riksdagens sidan inte är erforderlig. Utskottet avstyrker alltså motionerna Kr505 och Kr513 i här aktuell del (yrkande 6).

I motion Kr504 (s) förordas ett statsbidrag till den kursgård som Svensk Korporationsidrott – Korpen – startat i samverkan med Uppsala läns landsting och Enköpings kommun. Motionärerna redovisar de olika aktiviteter inom motionsidrott och friskvård som Korpen bedriver. Syftet med *kursgården Fagerudd* är, säger de, att den bl.a. skall bli ett centrum för friskvård där man kan samla människor för att vidareutveckla olika idéer i folkhälsans tjänst. Motionärerna menar att samhället bör ekonomiskt stödja denna verksamhet på samma sätt som andra idrottsanläggningar av rikskarakter där man utbildar idrottsledare. De hemställer att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att vid fördelningen av medel ur anslaget För idrottens riksänläggningar bör de synpunkter beaktas som anförts i motionen om Rikskorpens anläggning Fagerudd.

Utskottet kan instämma i motionärernas synpunkter om vikten av det arbete som Korpen bedriver. Vardagsmotion i anslutning till arbetsplats eller bostad kan bidra till ökad fysisk och psykisk hälsa. Korpen har i sin verksamhet, som syftar till att visa att det går att motionera på enkelt sätt utan tävlingshets och prestationskrav, lyckats att aktivera grupper för vilka motionsidrott varit främmande.

Vad avser motionärernas propå om att kursgården Fagerudd skall få stöd enligt de bestämmelser som gäller idrottens riksänläggningar vill utskottet anföra följande.

Det statliga stöd som lämnas till idrottsrörelsens riksänläggningar och till mindre föreningsanläggningar för idrott och friluftsliv administreras av RF. Stödet lämnas inom ramen för anslaget Stöd till idrotten. RF har i sin anslagsframställning begärt 18,7 milj. kr. för ändamålet. Det är RF som avgör vilken anläggning som skall vara riksänläggning och om den skall komma i fråga för statligt stöd till anläggning och/eller drift.

För att en anläggning skall räknas som riksanläggning måste den uppfylla minst tre av följande kriterier:

- vara avsedd för utbildning, träning, tävling eller annat ändamål av gemensamt intresse för idrottsrörelsen eller för viss idrott
- ha hela landet som upptagningsområde
- planeras, ägas och/eller drivs av RF, specialförbunden eller stiftelse i vilken RF skall ingå
- RF skall ha insyn i verksamheten och granska alla byggnadsfrågor, förändringar i anläggningens disposition eller verksamhetsinriktning.

Idrottsrörelsen har följande fyra riksanläggningar: Bosön, Lillsved, Vålådalen och Idrottens Hus.

I propositionen föreslås att stödet till s.k. mindre anläggningar skall räknas upp med 500 000 kr. till 6 milj. kr. Någon höjning av anslaget till riksanläggningarna föreslås inte. Enligt propositionen har medel för den fortsatta upprustningen av Lillsveds idrottsfolkhögskola beräknats inom ramen för stödet till idrotten.

Med hänvisning till det anförda anser utskottet att motionen inte bör föranleda någon riksdagens åtgärd.

I propositionen föreslås en *anslagshöjning* med 17,3 milj. kr. till totalt 259 344 000 kr. En höjning av anslaget med 7,2 milj. kr. föreslås som ovan nämnts i motion Kr513 (c) yrkande 1 och med 51,9 milj. kr. i motion Kr506 (vpk) yrkande 1.

Föredragande statsrådet erinrar om att det totala statliga stödet – det som redovisas under detta anslag, det lokala aktivitetsstödet, medel till lönebidragsanställda inom idrotten, medel till idrottsforskning, anslag till idrottens studieförbund och idrottens folkhögskolor m.m. – uppgår till nästan 700 milj. kr.

Statsbidraget uppgår enligt RF till 30 % av specialförbundens utgifter. Resten är egenfinansiering. Genom riksdagens beslut våren 1988 (prop. 1987/88:141, KrU 1987/88:22, rskr. 1987/88:391) om ändringar i lotterilagen har folkrörelserna fått förbättrade möjligheter att bedriva lotteriverksamhet och bingospel. Enligt vad föredragande statsrådet anför i budgetpropositionen torde borttagandet av bingoskatten på varuvinster ha inneburit att folkrörelserna, främst idrottsrörelsen, fick ett tillskott av ca 85 milj. kr.

Med hänsyn bl.a. till att möjligheterna för idrottsrörelsen att själv bidra till finansieringen av sin verksamhet förbättrats anser sig utskottet inte böra föreslå en höjning utöver den av regeringen förordade. Utskottet avstyrker alltså motionerna i här aktuella delar. Regeringens förslag till medelsanvisning tillstyrks.

Enligt motion Kr501 (fp) bör riksdagen begära att regeringen lägger fram förslag till ett *långsiktigt program för en ökning av det statliga stödet* till idrotten.

Motionärerna anför att utvecklingen av det statliga anslaget inte motsvarar den kvantitativa utvecklingen inom idrottsrörelsen. De anser att det statliga stödet till idrotten kan utformas på olika sätt. Ett förslag i motionen syftar till att en utredning skall tillsättas om en i förhållande till det nuvarande statsstödet alternativ finansiering av den svenska idrottsrörelsen. En sådan

utredning bör bl.a. få i uppdrag att undersöka hur en större del av det överskott som Tipstjänsts verksamhet genererar kan ställas direkt och varaktigt till idrottens förfogande. Detta förslag liksom ett antal andra motionsyrkanden om lotterifrågor kommer utskottet att behandla i ett senare betänkande.

Beträffande det här aktuella motionsyrkandet vill utskottet framhålla att frågan om medelsbehovet för stöd till idrotten bör prövas årligen i budgetsammanhang.

Med hänvisning till vad som i det föregående anförts om medelsbehovet avstyrker utskottet motion Kr501 i här aktuell del (yrkande 4).

Förslaget i motion Kr517 (m) syftar till att *ungdomsidrotten* skall få ett ökat stöd. Motionären diskuterar olika möjligheter att bygga ut stödet genom överförande av medel från Tipstjänst eller genom ett ökat lokalt aktivitetsstöd. Han anser att regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen om hur ett ökat samhälleligt stöd till idrotten kan utformas.

Med hänvisning till vad som anförts i det föregående avstyrker utskottet motionen. Vad avser frågan om ett ökat aktivitetsstöd kan nämnas att riksdagen nyligen på förslag av utskottet (KrU 1988/89:12) avslagit motionsyrkanden om en höjning av det statliga stödet till ungdomsorganisationernas lokala verksamhet.

RF:s styrelse består av 14 ledamöter. Av dessa är 11 valda av riksidsrottsmötet, två utses av regeringen och en av personalen. I motion Kr502 yrkande 1 föreslås att *statens representation i RF:s styrelse* skall upphöra. Motionärerna anser att det är viktigt att idrottsrörelsen inte påtvingas en halvoffentlig roll utan kan förbli en fri, obunden och demokratiskt uppbyggd rörelse. De anser att svensk idrott riskerar att bli alltför beroende av den politiska makten.

Utskottet avstyrkte våren 1988 ett motionsförslag med samma syfte som det nu föreliggande. Utskottet förklarade då (KrU 1987/88:20) att det inte kunde dela motionärernas farhågor för idrottsrörelsens utveckling. Styrelsens majoritet består av förtroendevalda. De två statliga representanterna har till uppgift bl.a. att överlägga om fördelningen av det statliga bidraget med vissa av de utanför RF stående organisationerna – de s.k. främjandeorganisationerna – som får sitt statsbidrag via RF.

Utskottet finner inte anledning att ändra uppfattning i den i motionsyrkandet behandlade frågan och avstyrker alltså motion Kr502 yrkande 1.

De s.k. *främjandeorganisationernas ställning* tas upp i motionerna Kr502 (m) och Kr507 (fp).

Dessa organisationer utgörs av tio förbund med verksamhet inom idrotts- och friluftslivets område. Motionärerna anser att det är felaktigt att RF skall ha möjligheter att påverka organisationernas statsbidrag. I motion Kr502 förordas att främjandeorganisationernas anslagsframställning bör lämnas direkt till regeringen genom Friluftorganisationernas samarbetsorgan. Enligt motion Kr507 bör beredningen av organisationernas anslagsframställning ske direkt i regeringskansliet.

Utskottet har vid flera tillfällen tidigare och senast våren 1988 (KrU 1987/88:20) behandlat förslag med samma syfte som de nu föreliggande.

Utskottet har därvid uttalat att de riktlinjer för samordning som lades fast år 1970 bör bibehållas. Utskottet påpekade också att det är regeringen som slutgiltigt tar ställning till RF:s förslag till fördelning av anslagen till främjandeorganisationerna.

År 1986 har vissa av de s.k. främjandeorganisationerna bildat ett samarbetsorgan – Friluftsportens samarbetsorgan.

Utskottet vidhåller sin tidigare uppfattning att det inte finns någon anledning att förändra nuvarande fördelningssystem. Motion Kr502 i här aktuell del (yrkande 2) och motion Kr507 avstyrks alltså.

Problem som rör *ridsporten* tas upp i motionerna Kr407 (vpk) och Kr413 (c) yrkande 2. I den sistnämnda motionen yrkas att riksdagen som sin mening skall ge regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av utökade resurser för utbildning av instruktörer inom ridsporten. Motionärerna påpekar att ridning är en sport som främst utövas av flickor och att den för många handikappade fyller en viktig funktion. De anför att det särskilt med tanke på den omfattande verksamheten bland barn och handikappade är viktigt att instruktörer och ledare har en bra utbildning och kan hålla ordning på hästarna. Detta gäller inte minst ur säkerhetssynpunkt. Det finns *undersökningar som visar på vilken betydelse utbildade instruktörer har för att undvika skador*. Ridfrämjandet får i dag medel på central nivå för verksamheten. Enligt motionärerna måste största delen av dessa medel användas för utbildning.

Med anledning av motionen kan följande redovisas.

Ridfrämjandet är en rikstäckande organisation med ca 180 000 medlemmar fördelade på ca 600 klubbar och 20 distrikt. Huvuddelen av ridklubbarna bedriver sin verksamhet på en ridskola. Utvecklingen går dithän att allt fler ridklubbar driver ridskolan i egen regi med anställd personal. Personalen i en ridskola måste vara väl utbildad för att verksamheten skall bedrivas på ett riktigt och säkert sätt och så att hästarna utbildas och vårdas på ett bra sätt. Ridfrämjandet ingår inte i RF utan tillhör de s.k. främjandeorganisationerna. Ridfrämjandet får därför sitt statsbidrag via RF. Detta uppgår för innevarande budgetår till ca 4 milj. kr.

Ridfrämjandet stöder och övervakar verksamheten som bedrivs på ridskolorna. Ridfrämjandet svarar också för att personalen i ridskolor får en adekvat utbildning för sitt värv. Denna utbildning lämnas på ridskolan Strömsholm som sedan 1968 drivs av Ridfrämjandet.

Ridfrämjandet står tillsammans med trav- och galoppporten bakom den år 1987 inrättade Hästsportens folkhögskola på Strömsholm.

Enligt vad utskottet inhämtat får Ridfrämjandet inte några speciella medel till att driva ridskolan Strömsholm som är den enda centrala utbildningsanläggningen för utbildning av ridlärare och ridinstruktörer. Hästsportens folkhögskola får bidrag till driften som statsbidragsberättigad folkhögskola.

Enligt uppgift från Ridfrämjandet är det statsbidrag som Ridfrämjandet får i dag otillräckligt för att Ridfrämjandet skall kunna fortsätta att ansvara för den omfattande utbildningen av ridinstruktörer och ridlärare. Problemet är att utbildningen är mycket kostnadskrävande.

Ridfrämjandet uppger att om inga ytterligare medel ställs till förfogande

måste verksamheten på Strömsholm avvecklas, vilket kan få till följd att den breda ridverksamheten i Sverige försvinner eftersom utbildningen av ridlärare och ridinstruktörer upphör.

Ridsportens betydelse för barn och ungdomar, speciellt då flickor, har framhållits av utskottet vid behandlingen av förslag om stöd till ungdomsorganisationer (KrU 1988/89:12). Det är uppenbart att hästsporten även har en fostrande dimension – den ridintresserade måste lära sig ta ansvar för skötseln av hästen. Ridning har också fått allt större betydelse som handikappidrott. Med anledning av motionen vill utskottet erinra om att riksdagen på förslag av jordbruksutskottet (JoU 1987/88:7) våren 1988 uttalade sig för att en utvärdering av vissa frågor rörande hästaveln och utbildningen inom hästsektorn borde komma till stånd. Under hösten 1988 har en utredningsman tillkallats med uppgift att i första hand se över verksamheten och organisationen vid Ridfrämjandets ridskola på Strömsholm. Utredaren ingår också i en arbetsgrupp med representanter för RF, Ridfrämjandet och AB Trav och Galopp.

Mot här angiven bakgrund anser utskottet att någon riksdagens åtgärd med anledning av yrkande 2 i motion Kr413 inte är påkallad.

Enligt förslag i motion Kr407 skall riksdagen anslå 25 milj. kr. för budgetåret 1989/90 till ett *stimulansbidrag* för att uppmuntra kommunerna att stödja ridverksamheten för barn och ungdomar. Vidare föreslår motionärerna att statens ungdomsråd skall få i uppdrag att utforma regler för stimulansbidrag.

Motionärerna anser att det inte finns några bärande skäl för att en typisk flickidrott som ridning skall få ett sämre stöd än pojkidrotter som fotboll och ishockey. De menar att kommunerna bör ta ett långt större ansvar även för flickornas fritidsverksamhet än i dag. Flickorna ska inte behöva byta till en annan fritidsaktivitet eller idrott för att komma i åtnjutande av samhällets stöd. Frågan om ett ökat samhälleligt stöd och ansvar för ridhusen och ridningen är i första hand en kommunal uppgift. Motionärerna föreslår därför att kommunerna ges möjlighet att ansöka om statsbidrag som täcker 50 % av de kostnader som kommunerna påtar sig för att stödja den breda ridverksamheten.

Vad avser motionärernas synpunkter på ridsportens betydelse och vikten av att stödja ridsporten hänvisar utskottet till vad som anförts i det föregående. Utskottet är dock inte berett att föreslå riksdagen att anvisa 25 milj. kr. till ett särskilt bidrag till stöd för ridverksamhet. Utskottet avstyrker alltså motion Kr407 i här aktuell del (yrkandena 2 och 3).

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *inriktningen av samhällets stöd till idrottsrörelsen* att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr513 yrkande 2 i motsvarande del,
2. beträffande *åtgärder mot dopingbruket* att riksdagen avslår motionerna 1988/89:Kr501 yrkande 6, 1988/89:Kr506 yrkande 5 i motsvarande del och 1988/89:Kr513 yrkande 2 i motsvarande del,

3. beträffande *handikappidrott*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr502 yrkande 3,
4. beträffande *satsning på jämställd idrott*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr515,
5. beträffande *idrottens kommersialisering*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr506 yrkande 5 i motsvarande del,
6. beträffande *stöd för vissa resekostnader*
att riksdagen avslår motionerna 1988/89:Kr505 och 1988/89:Kr513 yrkande 6,
7. beträffande *Rikskorpens anläggning Fagerudd*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr504,
8. beträffande *medelsanvisningen*
att riksdagen med bifall till proposition 1987/88:100 och med avslag på motionerna 1988/89:Kr506 yrkande 1 och 1988/89:Kr513 yrkande 1 till *Stöd till idrotten* för budgetåret 1989/90 anvisar ett reservationsanslag av 259 344 000 kr.,
9. beträffande *program för ökning av det statliga stödet till idrotten*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr501 yrkande 4,
10. beträffande *stöd till ungdomsidrott*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr517,
11. beträffande *statens representation i RF:s styrelse*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr502 yrkande 1,
12. beträffande *det statliga stödet till främjandeorganisationerna*
att riksdagen avslår motionerna 1988/89:Kr502 yrkande 2 och 1988/89:Kr507,
13. beträffande *ridsporten*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr413 yrkande 2,
14. beträffande *stimulansbidrag till ridverksamhet*
att riksdagen avslår motion 1988/89:Kr407 yrkandena 2 och 3.

Stockholm den 16 mars 1989

På kulturutskottets vägnar

Åke Gustavsson

Närvarande: Åke Gustavsson (s), Maja Bäckström (s), Jan-Erik Wikström (fp), Jan Hytring (c), Anders Nilsson (s), Lars Ahlmark (m), Sylvia Pettersson (s), Leo Persson (s), Lars Ahlström (m), Margareta Fogelberg (fp), Stina Gustavsson (c), Alexander Chrisopoulos (vpk), Kaj Nilsson (mp), Ulla Samuelsson (s), Göran Åstrand (m), Ulla Johansson (s) och Iréne Vestlund (s).

1. Inriktningen av samhällets stöd till idrottsrörelsen (mom. 1)

Jan Hyttring och Stina Gustavsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "I de" och på s. 4 slutar med "(yrkande 2 delvis)" bort ha följande lydelse:

Utskottet vill erinra om att riksidrottsmötet 1987 beslöt att vissa områden borde prioriteras i idrottsverksamheten. Följande insatser angavs som särskilt angelägna:

- att öka idrottsledarnas kunskap och medvetande om barns och ungdomars livssituation, så att dessa kunskaper tillämpas i verksamheten
- att stimulera ungdomars eget engagemang och ansvarstagande inom idrotten samt förbättra samspelet mellan ungdomar och vuxna
- att förbättra möjligheterna för barnen att i närmiljö bedriva spontan idrott.

Enligt vad utskottet inhämtat planerar flera förbund att vidta åtgärder för att i större utsträckning än i dag ge ungdomar möjligheter att engagera sig i verksamheten. Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är viktigt att riksidrottsmötets rekommendation kan fullföljas såväl på det nationella planet som på regional och lokal nivå. Det är därför nödvändigt att distriktsförbundens insatser för att sprida kunskap om idrottens roll i samhället särskilt inriktas på ungdomsidrotten, där man bl.a. satsar på att behålla ungdomarna i föreningslivet samt på friskvårdsområdet. För att det arbete som idrottsrörelsen bedriver skall kunna byggas ut är det enligt utskottets mening nödvändigt att de nämnda områdena får en anslagsförstärkning i enlighet med det förslag som RF lagt fram i sin anslagsframställning.

dels att moment 1 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

1. beträffande *inriktningen av samhällets stöd till idrottsrörelsen* att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr513 yrkande 2 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

2. Åtgärder mot dopingbruket (mom. 2)

Jan Hyttring (c), Stina Gustavsson (c) och Kaj Nilsson (mp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med "För att" och slutar med "(yrkande 5 delvis)" bort ha följande lydelse:

Bruket av doping är ett allvarligt problem både för idrotten och för hela samhället. Som framgår av utskottets redovisning i det föregående är idrottsrörelsen i Sverige uppmärksam på detta problem och har vidtagit en rad åtgärder för att komma till rätta med dopingbruket. Enligt utskottets mening är det nödvändigt med en förstärkning av de åtgärder som satts in från idrottsrörelsens och samhällets sida. Reglerna måste bli mer entydiga och informationen förbättras. Det är också viktigt att kontrollverksamheten förstärks. Vad utskottet sålunda anfört bör riksdagen med anledning av

motionerna Kr501 i här aktuell del (yrkande 6), Kr513 (yrkande 2 delvis) och Kr506 (yrkande 5 delvis) som sin mening ge regeringen till känna. 1988/89:KrU13

dels att moment 2 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

2. *beträffande åtgärder mot dopingbruket*

att riksdagen med anledning av motionerna 1988/89:Kr501 yrkande 6, 1988/89:Kr506 yrkande 5 i motsvarande del och 1988/89:Kr513 yrkande 2 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

3. Åtgärder mot dopingbruket (mom. 2)

Alexander Chrisopoulos (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med "För att" och slutar med "(yrkande 5 delvis)" bort ha följande lydelse:

Det är uppenbart att inom idrotten föreligger ett nära samband mellan doping, sponsring och ekonomiska intressen. Högt ställda förväntningar på framgångar i tävlingar och prestationshysterin i fråga om rekord är pådrivande faktorer i det tilltagande bruket av doping. Det är därför nödvändigt att RF ges ekonomiska resurser för att öka insatserna mot doping RF bör också närmare undersöka sambandet mellan ekonomiska intressen och doping.

dels att moment 2 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

2. *beträffande åtgärder mot dopingbruket*

att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr506 yrkande 5 i motsvarande del och med anledning av motionerna 1988/89:Kr501 yrkande 6 och 1988/89:Kr513 yrkande 2 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

4. Handikappidrott (mom. 3)

Lars Ahlmark, Lars Ahlström och Göran Åstrand (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med "Med hänvisning" och slutar med "är erforderlig" bort ha följande lydelse:

Handikappidrotten har som motionärerna framhåller en viktig plats i idrottsrörelsen. Under senare år har handikappidrotten utvecklats i fråga om både antalet deltagare och nivån på de tävlande inom olika idrottsgrenar. Utskottet delar motionärernas uppfattning att stat och kommun har ett särskilt ansvar att underlätta för människor med handikapp att utöva olika idrotter både i syfte att tävlingsidrotta och för motion och rekreation i allmänhet. Det är därför angeläget med ett ökat statligt stöd till handikappidrotten.

dels att moment 3 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

3. *beträffande handikappidrott*

att riksdagen med anledning av motion 1988/89:Kr502 yrkande 3 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

5. Idrottens kommersialisering (mom. 5)

1988/89:KrU13

Alexander Chrisopoulos (vpk) och Kaj Nilsson (mp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 6 börjar med "Frågan om" och slutar med "(yrkande 5 delvis)" bort ha följande lydelse:

Idrottsrörelsen är en folkrörelse med bred anslutning och har som sådan en viktig social funktion. Idrott som utförs på ett riktigt sätt kan befordra folkhälsan och ger möjligheter till gemenskap och kamratskap. Motionärerna pekar med rätta på att idrottsföreningarnas verksamhet i hög grad är beroende av inkomster från reklamintäkter och sponsorer, vilket för med sig att främst elitidrotten får stöd. Kommersialiseringen av idrotten medför att de idrottsverksamheter som aktiverar flest människor, som betyder mest för folkhälsan och som har en viktig social funktion får minst stöd. Exempel på sådana verksamheter är motionsidrott, ungdomsverksamhet och kvinno-idrott.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är nödvändigt med kraftfullt stöd från samhällets sida för att motverka utvecklingen mot kommersialism inom idrotten.

Med hänsyn till vad som anförs tillstyrker utskottet motion Kr506 i här aktuell del (yrkande 5 delvis).

dels att moment 5 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

5. beträffande *idrottens kommersialisering*
att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr506 yrkande 5 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

6. Stöd för vissa resekostnader (mom. 6)

Jan Hyttring och Stina Gustavsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 7 börjar med "Mot den" och slutar med "(yrkande 6)" bort ha följande lydelse:

Elitidrott bidrar ofta till att stimulera intresset för breddidrotten speciellt när det gäller barn och ungdomar. Elitidrotten har också ett stort underhållningsvärde även för den som inte själv idrottar. Ett svårt problem för elitidrotten är de resekostnader som deltagande i seriespel eller andra tävlingar medför för flertalet idrottsföreningar. Utskottet anser därför liksom motionärerna att regeringen bör få i uppdrag att tillsammans med RF utreda förutsättningarna för ett särskilt stöd till resor som skulle utjämna kostnaderna för föreningarna.

dels att moment 6 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

6. beträffande *stöd för vissa resekostnader*
att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr513 yrkande 6 och med anledning av motion 1988/89:Kr505 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

7. Medelsanvisningen (mom. 8)

1988/89KrU13

Jan Hyttring och Stina Gustavsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 8 börjar med "Föredragande statsrådet" och slutar med "medelsanvisning tillstyrks" bort ha följande lydelse:

Utskottet har i det föregående framhållit att det är angeläget att idrottsrörelsen inom olika områden kan bygga ut sin verksamhet. Med hänsyn härtill föreslår utskottet att anslaget räknas upp med 7,2 milj. kr. till totalt 266 544 000 kr.

dels att moment 8 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

8. beträffande *medelsanvisningen*

att riksdagen med anledning av proposition 1988/89:100 och motion 1988/89:Kr506 yrkande 1 samt med bifall till motion 1988/89:Kr513 yrkande 1 till *Stöd till idrotten* för budgetåret 1989/90 anvisar ett reservationsanslag av 266 544 000 kr.,

8. Medelsanvisningen (mom. 8)

Alexander Chrisopoulos (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 8 börjar med "Föredragande statsrådet" och slutar med "medelsanvisning tillstyrks" bort ha följande lydelse:

Den i propositionen föreslagna höjningen av det statliga stödet till idrottsrörelsen är enligt utskottets mening otillräcklig. Den är drygt 51,9 milj. kr. lägre än vad RF har begärt för kommande budgetår. Idrotten behöver ett kraftigt förstärkt statligt stöd bl.a. för att kunna upprätthålla bredden i idrotten över hela landet. Det är också viktigt att de föreningar som bedriver ungdomsverksamhet på ideell bas kan få ökade bidrag. Utskottet föreslår därför att anslaget räknas upp till den nivå som RF har föreslagit i sin anslagsframställning, nämligen 311,3 milj. kr.

dels att moment 8 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

8. beträffande *medelsanvisningen*

att riksdagen med anledning av proposition 1988/89:100 och motion 1988/89:Kr513 yrkande 1 samt med bifall till motion 1988/89:Kr506 yrkande 1 till *Stöd till idrotten* för budgetåret 1989/90 anvisar ett reservationsanslag av 311 300 000 kr.,

9. Program för ökning av det statliga stödet till idrotten (mom. 9)

Jan-Erik Wikström och Margareta Fogelberg (båda fp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 9 börjar med "Beträffande det" och slutar med "(yrkande 4)" bort ha följande lydelse:

Det är angeläget att idrottsrörelsen kan bygga ut sin verksamhet och nå ut till nya grupper, vilket förutsätter en ökning av det statliga stödet. För att idrottsrörelsen skall kunna planera sin verksamhet på sikt krävs att ett

långsiktigt program för utveckling av statens stöd till idrotten utformas. Regeringen bör alltså lägga fram förslag till ett sådant program.

1988/89:KrU13

dels att moment 9 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

9. beträffande *program för ökning av det statliga stödet till idrotten* att riksdagen med anledning av motion 1988/89:Kr501 yrkande 4 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför,

10. Statens representation i RF:s styrelse (mom. 11)

Lars Ahlmark, Lars Ahlström och Göran Åstrand (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 9 börjar med "Utskottet avstyrkte" och slutar med "yrkande 1" bort ha följande lydelse:

De lokala idrottsföreningarnas verksamhet utgör basen för idrottsrörelsen. Samhällets stöd till idrottsrörelsen bör därför utformas så att föreningarna stärks. Det finns med nuvarande organisation risk för att svensk idrott blir alltför beroende av den politiska makten. För att motverka denna utveckling bör – i enlighet med förslaget i motion Kr502 yrkande 1 – den statliga representationen i RF:s styrelse upphöra.

dels att moment 11 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

11. beträffande *statens representation i RF:s styrelse* att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr502 yrkande 1 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför,

11. Det statliga stödet till främjandeorganisationerna (mom. 12)

Jan-Erik Wikström (fp), Lars Ahlmark (m), Lars Ahlström (m), Margareta Fogelberg (fp) och Göran Åstrand (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 9 börjar med "Utskottet har" och på s. 10 slutar med "avstyrks alltså " bort ha följande lydelse:

Utskottet anser liksom motionärerna att främjandeorganisationernas organisatoriska anknytning till RF snarast bör upphöra. Dessa organisationer, vars verksamhet är av folkrörelsekaraktär, har påtvingats en administrativ och ekonomisk knytning till RF genom att statsbidrag fördelas via RF. Detta innebär att RF har möjligheter att påverka organisationernas bidrag eftersom det kan uppstå viss konkurrens mellan idrotten och andra former för friluftsliv och friskvård. Utskottet delar därför den uppfattning som kommer till uttryck i motion Kr502 att främjandeorganisationernas anslagsframställning bör lämnas till regeringen genom Friluftsförbundet som samarbetsorgan. Som anförts i motion Kr507 har några av organisationerna en nära anknytning till tävlingsverksamhet. Dessa bör därför – om de så önskar – behålla anknytningen till RF.

dels att moment 12 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

12. beträffande *det statliga stödet till främjandeorganisationerna* att riksdagen med bifall till motion 1988/89:Kr502 yrkande 2 och med

anledning av motion 1988/89:Kr507 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

1988/89:KrU13

12. Ridsporten (mom. 13)

Jan Hyttring och Stina Gustafsson (båda c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 11 börjar med "Mot här" och slutar med "är påkallad" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är viktigt att utbildningen av ridlärare och ridinstruktörer kan upprätthållas. Med hänsyn till de ekonomiska svårigheter som Ridfrämjandet – enligt vad organisationen redovisat – har att fortsättningsvis svara för den utbildning som bedrivs vid ridskolan Strömsholm är det angeläget att arbetsgruppen inom bostadsdepartementet snarast slutför sitt uppdrag.

dels att moment 13 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

13. beträffande *ridsporten*

att riksdagen med anledning av motion 1988/89:Kr413 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

13. Stimulansbidrag till ridverksamhet (mom. 14)

Alexander Chrisopoulos (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 11 börjar med "Vad avser" och slutar med "(yrkandena 2 och 3)" bort ha följande lydelse:

Utskottet kan instämma i motionärernas kritik av den nuvarande fördelningen av samhällets stöd till olika idrottsgrenar. Det är inte rimligt att en idrottsgren som ridning, där flickor dominerar, får ett sämre stöd än pojkidrotter som fotboll och ishockey.

Utskottet anser därför att motionärernas förslag om ett särskilt stimulansbidrag är välmotiverat. Utskottet anser att regeringen bör återkomma med förslag på tilläggsbudget om ett anslag på 25 milj. kr. Statens ungdomsråd bör i enlighet med vad som förordas i motion Kr407 få i uppdrag att utforma regler för ett sådant bidrag.

dels att moment 14 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

14. beträffande *stimulansbidrag till ridverksamhet*

att riksdagen med anledning av motion 1988/89:Kr407 yrkandena 2 och 3 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Åtgärder mot dopingbruket (mom. 2)

Lars Ahlmark, Lars Ahlström och Göran Åstrand (alla m) anför:

I motion Kr502 (m) har vi understrukt att en lösning av dopingproblemet i första hand bör åstadkommas genom en självsanering inom idrottsrörelsen. Staten kan emellertid bidra i åtminstone två avseenden. Stöd bör lämnas till kontrollverksamhet och sådan forskning som syftar till att utveckla metoder att avslöja doping. Narkotikaliknande preparat som används för doping bör betraktas som narkotika när det gäller exempelvis reglering av införsel, försäljning och användning. Dessa förslag tillhör socialutskottets ansvarsområde och kommer att behandlas av detta utskott i samband med vissa andra läkemedelsfrågor.

